

قاتلین اصلی مردم در افغانستان کی‌ها اند؟!!

شهر کابل درین اواخر شاهد سه حملهٔ مرگبار بود که این حملات صدها کشته و زخمی برجای گذاشت. از آن جمله مسوولیت دو حمله را طالبان و دیگرش را داعش بر دوش گرفت. این درحالی است که مقامات نظامی امریکا در افغانستان بصورت بسیار اغواگرانه، این حملات خونین را عکس‌العملی در مقابل شدت گرفتن حملات نیروهای خود بر طالبان خوانده و در ادامه رئیس جمهور امریکا گفت‌وگو با طالبان را در آینده نزدیک رد نموده است. وی پیرامون این مسئله چنین گفت: «... شاید زمانی برای این کار (گفت‌وگو) برسد، اما به این زودی‌ها نخواهد بود.»

دجال عصر (ترامپ) راست گفته؛ درحالی‌که وی از بزرگ‌ترین دروغ‌گویان جهان است. امریکا درین مقطع اصلاً اراده‌ای برای صلح ندارد، بلکه می‌خواهد تا افغانستان را منحنیث پروژهٔ نظامی خود در منطقه استفاده نماید. به همین دلیل جنگ، ناامنی، شکنندگی میان متنفذین و قدرت‌مندان و حفظ دولت ضعیف در افغانستان اسلوبی است که تحت چتر آن موجودیت استخبارات، نیروهای نظامی و قراردادی خود را توجیه نموده و اهداف منطقی خود را دنبال می‌نماید.

طوری‌که در استراتژی اخیر امریکا فشار بر پاکستان بخاطر پناه دادن به گروه طالبان تشدید یافته است و امریکا هم حملات اخیر در افغانستان را برای همین هدف مورد استفاده قرار می‌دهد. این درحالی‌ست که پیچیدگی و شدت این حملات نشان می‌دهد که راه اندازی چنین انفجارات بزرگ از توانایی مخالفین مسلح-بدون کمک و همکاری استخبارات کشورهای درگیر در افغانستان- دور از امکان به نظر می‌رسد.

امریکایی‌ها در افغانستان با استفاده از خیانت حکام، بعد از عقد پیمان‌های استراتژیک و امنیتی، نیروهای خود را در پایگاه‌ها مصوون نگهداشته و یگانه متضررین اصلی این جنگ افغان‌ها را قرار داده اند. در این هیاهو "پروژه صلح" یگانه عنوان مطلوب امریکا برای توجیه جنایاتش بوده و تنها برای آن‌عده از مخالفین مسلح قابلیت عملی شدن را دارد که به اصطلاح ارزش‌های ۱۷ ساله دموکراتیک را پذیرفته و از جنگ دست برمی‌دارند.

بنابراین پروژه صلح امریکایی فریبی است که همزمان با افزایش عساکر تازه نفس، تجهیزات و حملات نظامی که کشتار غیر نظامیان را در قبال دارد، همه روزه منحيث یگانه روزنه امید از طریق رسانه‌ها و سیاسیون ترویج می‌گردد. در جریان این بازی‌های نظامی- استخباراتی مردم مسلمان افغانستان آگاه باشند که اگر امریکا اراده‌ای برای صلح می‌داشت، باید در جریان ۱۷ سال تأمین می‌شد، آنچه که تاکنون به وقوع نپیوسته است.

باید تأکید نمود که مسئله صلح تا این دم تنها با طالبان مطرح شده، در حالی که سخنی از صلح و گفت‌وگو با داعش اصلاً در میان نیست. علی‌رغم این همه میدان بازی و جنگ برای داعش از چندین سال بدین سو پرداز داده می‌شود؛ گویی که تا زمان حضور نظامی امریکا در افغانستان و لباس تبدیلی‌های گروه‌های جنگجو از یکی بر دیگر؛ تنور جنگ، کشتار و قتل عام مردم هم‌چنان داغ خواهد بود.

به نظر نگارنده، صلح حقیقی در افغانستان زمانی تحقق پذیر است که مردم، سران مجاهدین و سایر قدرت‌مندان علیه پیمان‌های استراتژیک و امنیتی امریکا قدهلم نموده و پروژه اغواکننده صلح امریکایی را رد نمایند. هم‌چنان مخالفین مسلح برای شکست امریکا و ناتو گرفتن کمک از سایر دشمنان را قطعاً ترک گویند. این زمانیست که مردم، سران مجاهدین، قدرت‌مندان و مخالفین مسلح واقعاً برای برپایی دولت اسلامی و تطبیق اسلام مبارزه نموده و نظامی را تأسیس نمایند که غرب همواره از احیایی آن در هراس است.

سیف الله مستنیر

رئیس دفتر مطبوعاتی حزب التحریر- ولایه افغانستان